

הקמצן, לאן?!!

בעקבות "הקמצן" של מולייר

עיבוד וכתובה: ברק גונן

בימוי: חיים עבוד

דף דמויות

הרפגון- (פנטלונה) אב המשפחה, בן 60.

ואלר- (קפיטנו) מאוהב באלוז.

אליז- (מאהבת) ביתו של הרפגון, מאוהבת בואלר.

לפלוש- (בריגלה) במאי ההצגה.

קליאנט- (מאהב) בנו של הרפגון, מאוהב במריאן.

ז'ק- (ארלקינו) משרת המשפחה המתפקד כטבח וכנהג.

מריאן- (סמרלדינה) מאוהבת בקליאנט.

בורנסוואה- (טרטליה) משרת מגמגם וקצר רואי.

הקמצן לאן?

במה ריקה. נשמעת מוסיקה והרפגון נכנס לבמה עם תיבת עץ חומה, ומחפש מקום לקבור אותה. הרפגון מוצא מקום מחוץ לבמה ויוצא. נשמעים קולותיהם של ואלר ואלוז מחוץ לבמה.

ואלר: אליז

אליז: ואלר

ואלר: אליז

אליז: ואלר

ואלר ואלוז נכנסים לבמה מכיוונים מנוגדים.

ואלר: אליז

אליז: ואלר

ואלר: הו אליז, עניך היפות יוקדות בליבי, מבטך מייסר באש האהבה אותי

אליז: הו ואלר, עניך השחורות רשפות כלהבה, עניך נוצצות, יורות גיצים של אהבה!

ואלר: תני לי את ידך וארשתיך לי לאישה

אליז: ידי היא שלך, מחשבותי, ליבי וכל כולי... אך מה נעשה עם גורלנו האוילי

ואלר: הו כן, אביך האכזר כחומה החוצצת ביננו

אליז: ואין איש בעולם כילי ממנו...

ואלר:
עלי לדבר על לבבו להסכים לזו חתונתנו.

נשמעת מוסיקת בארוק. הזוג מתחיל לרקוד. המוסיקה נפסקת

ואלר:
אם כך, אלך לדבר על לבבו של אביך על מנת שיטה לנו חסד. ואת, מצדך, דברי עם אחיך ותנסי, בכוח הידידות שבינכם, לעורר אותו שיעמוד לימינו

אליז:

ואלר, רק אותך אוהב – לעולמים

ואלר:

חזרי שנית. קולך כפעמונים.

אליז:

רק אותך אוהב – לעולמים.

קליאנט:

אימרי זאת שוב – עוד מאה פעמים.

אליז:

רק אותך, רק אותך, רק אותך אוהב לנצח נצחים.

ואלר יוצא.

אליז:

וגם אחר כך..... אלך לדבר עם אחי קליאנט

יוצאת. הרפגון נכנס

הרפגון:

הם מכנים אותי כיליי, אך לא דבר קל הוא כשאתה שומר אצלך סכום כסף גדול. אשרי האיש שכל כספו נתון בהשקעה בטוחה ואין הוא מחזיק אצלו אלא את מה שנחוץ לו להוצאות. לא על רגל אחת אתה מוצא מחבוא נאמן בתוך הבית. מה שנוגע לקופות הברזל תמיד הן חשודות עלי ואינני סומך עליהן. קופה כזאת ממש קוראת לגנב וזה דבר ראשון שהם נטפלים אליו.....

לפליש נכנס עם טקסטים ביד קוטע המונולוג

לפליש:

טוב, טוב, טוב חברים. הבנתי. זה לא הולך. אנחנו צריכים לעשות שינויים

הרפגון:

אדוני הבמאי, למקרה שלא שמת לב אני באמצע מונולוג הפתיחה שלי... (ממשיך במונולוג) הווא

לפלש:

מונולוג, שמונולוג. אתה שמעת מישהו מהם צוחק?

הרפגון:

טוב בסדר, זו רק ההתחלה. האכספוזיציה. תן להם להתחמם... (ממשיך במונולוג) הווא

לפלש:

אין זמן לחימומים. זו אמורה להיות קומדיה עכשווית... צריך לתפוס את הקהל על הסצנה הראשונה אחרת איבדת אותו לכל ההצגה... זה לא אני המצאתי....

הרפגון:

אני ממש לפני שיא המונולוג, תן לי כמה שניות....

לפלש:

אין לנו את השניות האלה, אדוני.. אנחנו צריכים עכשיו מקסימום צחוקים במינימום זמן. ולכן, אני הבמאי.... (לקהל) ערב טוב, אני הבמאי.... לכן החלטתי לעשות שינויים!

הרפגון:

שינויים? עכשיו אתה נזכר לעשות שינויים? אנחנו בחזרה גנראלית, מול קהל, מחר הבכורה...

לפלש

אני יודע שמחר הבכורה ולכן אין לנו זמן. קח.

לפלש נותן להרפגון טקסט.

הרפגון:

מה זה?

לפלש:

זו גירסה מעודכנת של המחזה, קצת קיצצתי, ערכתי, הוספתי ריקודים.... זה יהיה יותר מוכר, יותר מתקשר, יותר בגובה העיניים

הרפגון

גובה העיניים?

לפלש:

גובה העיניים! סתם לדוגמא.... (פונה לקהל) ערב טוב קהל נכבד, מישהו פה יודע מה אומרת המילה "כילי"?

הרפגון:

אם כבודו רוצה שינויים אז שכבודו ידחה את הבכורה.

לפלש:

כבודי היה שמח לדחות את הבכורה אך כבודי, להזכירך, הצליח, אחרי מאמץ כבד מאוד, לגייס לפרמיירה כמה אנשים חשובים מאוד בתעשייה. חשיפה. שיווק. כסף. אם אני מבטל מחר, הסיכוי של ההצגה הזאת לשרוד הוא אפסי

נכנס ואלר

ואלר:

חברים, הכל כשורה?

לפלש+הרפגון:

לא. טוב ששאלת.

לפלש נותן לואלר טקסט.

לפלש:

קח!

ואלר:

מה זה?

לפלש:

זה טקסט מחודש של הצגה. ערכתי, קצצתי, הוספתי כמה ריקודים.. זה הולך להיות בגובה העיניים

ואלר:

גובה העיניים.

לפלש:

גובה העיניים! הוא כבר יסביר לך

ואלר והרפגון מעיינים בטקסט

לפלש:

ובכן קהל נכבד, ניתן מספר דקות לשחקנים המקצועיים שלנו ללמוד את השורות החדשות שלהם, אנחנו כבר מתחילים.

ואלר:

תגיד לי לפלש זה בכלל לא דומה לטקסט המקורי של מולייר, מה קרה לטקסט?

הרפגון:

מה קרה לשפה? לסגנון?

לפליש:

עודכנו בהתאם לרוח התקופה (לקהל) אז לפני שנתחיל...

הרפגון:

אני רוצה להזכיר לכבודו שאנחנו כאן כדי לעשות תיאטרון
איכותי וזה...

לפליש:

מילה אחת אני לא רוצה לשמוע על הפקת המקור
'האינסטלטור שתקע אותי' וגם לא על 'האח הגדול- גרסת
המחזמר'(או כל ריאליטי אחר), זה הולך להיות שלאגר

ואלר:

אבל מה עם האומנות?

הרפגון:

מה עם התרבות?

לפליש:

מה עם הקהל?

הרפגון וואלר מביטים בקהל.

לפליש:

אתם לא רוצים שיקרה לנו מה שקרה לנו, בהצגה הקודמת,
כשעשינו "אומנות"....

הרפגון וואלר מהנהנים לשלילה.

הרפגון:

מאז ההופעה בנתניה אני לא מיישר את הברכיים.

לפליש:

זה הזמן להתארגן.

לפליש יוצא. הרפגון וואלר ממשיכים לעיין בטקסט. הרפגון מזדעזע וואלר מצחקק.

הרפגון:

מה מצחקק?

ואלר:

יש פה כמה דברים מצחקקים.

הרפגון:

מצחקקים, מצחקקים, אך לא לכך כיוון המשורר

ואלר:

הוא לא היה מחזאי? ...

הרפגון תוקע בו מבט.

הרפגון:

אתה לא חזק בניבים.

ואלר:

אני הייתי במב"ר, היה לנו פטור

הרפגון:

אני לא מבין, מה רע בלעלות, בימינו מחזה קלאסי כהלכתו?

ואלר:

הסוכנת שלי אמרה לי שזה מחזה קלאסי כהלכתו.

הרפגון:

בלי הקלאסיקה כהלכתה....

ואלר:

אולי הוא צודק, אולי ככה נוכל להיחשף לקהל רענן וצעיר

הרפגון:

ונאבד את הקהל הותיק והטוב

ואלר:

גם ככה הם בבית עם פיליפינית וקטטר הם לא באים
לתיאטרון

הרפגון:

זה מכעיס אותי!

ואלר:

תחשוב על החשיפה

הרפגון:

זה מתסיס אותי!

ואלר:

תחשוב על התהילה

הרפגון:

זה מרגיז אותי!

ואלר:

תחשוב על המזומנים

הרפגון:

זה מדליק אותי

לפולש:

אולי סופסוף אפשר להתחיל.

ואלר יוצא. הרפגון פונה לקהל

הרפגון:

קהל נכבד, נא לכבות מכשירים סלולארים, מי שיש לו- גם לכבות מכשירי שמיעה לא יזיק, אנחנו כבר מתחילים. חדש, חדש, חדש... לאן מדרדרת התרבות שלנו?! מה השלב הבא? לשים כמה אנשים בבית, לצלם אותם, ולהגיד: "יופי הנה תוכנית טלוויזיה"....

יוצא

ואלר:

אליז

אליז:

ואלר

ואלר:

אליז

אליז:

ואלר

ביחד

ואלר:

אליז

אליז:

ואלר

ואלר:

אוהב אותך כל הלילה. חיכיתי לך שתבואי. אלך איתך כל הדרך

אליז

וביחד נכבוש ת'עולם.

(שתי הרפליקות האחרונות מבוססות על שיר. אפשר לעדכן לכל שיר אקטואלי שמתאים)

נפגשים במרכז.

אליז:

ואלר האם אתה מרגיש את מה שאני מרגישה?

ואלר:
לא. אבל אני חש את מה שאת חשה.

אליז:
מי ייתן ונוכל לחיות כך לנצח...

ואלר:
כן...רק אביך מונע מאיתנו את האיחוד הזה...

אליז:
כן. אותו מעניין רק הכסף.

ואלר:
אין לי כסף אין לי...

אליז:
אבא כך אומר.....

ואלר:
הלואי והיה לי יותר.

אליז:
אולי תדבר איתו? תתקרב אליו... תעבוד אצלו...

ואלר:
מה פתאום.... נראה לך שאני צריך לדבר איתו?! להתקרב אליו?? לעבוד אצלו???

אליז:
כן

ואלר:
אני אעשה זאת! וכך אשכנע אותו להסכים לחתונתנו.

אליז:
באולמי בונבון...

ואלר:
אני חשבתי על משהו אינטימי, בחצר...

אליז:
500 מוזמנים....

ואלר:
משפחה קרובה, 2-3 חברים..

אליז:
קייטרינג של איזה מאסטר שף.

ואלר:

אוכל דרוזי אותנטי...

אליז:

פטה כבד אווז בריבת בצל.

ואלר:

פיתה עם לבנה, שמן זית....

אליז:

עם מוזיקה מקורית

ואלר:

מיוחדת.

ואלר + אליז:

שלא שומעים באף חתונה

ואלר ואליז רוקדים למחרוזת שירי חתונות נדושים.

ואלר:

אליז, אלך לדבר עם אביך. ואת... ואת.. ואת, אולי תדברי עם אחיך, קליאנט, שיעזור לנו...

אליז:

אהובי.... חזור אלי במהרה.

ואלר:

אני אחזור

אליז:

חזור...

ואלר מתחיל לצאת.

ואלר:

אני אחזור.

אליז:

חזור...

ואלר:

אני אחזור....

אליז:

חזו....

שחקן מאחורי הקלעים צועק "די!!!". ואלר יוצא.

אליז:
אלך לדבר עם אחי קליאנט.... קליאנט....

אליז יוצאת. נכנס הרפגון. קורא בטקסט

הרפגון:
הומור נמוך.... (ממשיך לקרוא).... הומור נמוך... (ממשיך לקרוא).... את זה אני לא אומר (משליך את הטקסט)... סיימתי את החפירות. היום אי אפשר לסמוך על אף אחד.... כולם רוצים את הכסף שלך, לחינוך, ספורט, לתרבות, לאומנות.... ואלה הכי גרועים- האומנים. ואלה הכי גרועים- האומנים. "הרי אי אפשר בלי אומנות ותרבות"... איך אתם יודעים? ניסיתם? ובגלל זה לקחתי את כל הכסף שלי, שמתתי בתוך תיבה ואת התיבה.... (מגלה מישהו מאחורי הקלעים) מישהו מסתובב לי ליד המחבוא.

הרפגון יוצא. נכנסת אליז.

אליז:
אבא, אולי ראית את.... אוף

קליאנט:
אליז.... אליז.... אחותי... איפה את?

נכנס קליאנט

קליאנט:
הו אחותי אליז... טוב שאני רואה אותך יש לי משהו שאני חייב לספר לך....

אליז:
גם אני...

קליאנט:
אני פשוט מאוהב, אליז....

אליז:
גם אני...

קליאנט:
היא יפה, היא מדהימה ובעיקר שברירית ועדינה.

אליז:
גם אני...

קליאנט:

ואיך שהיא מטפלת באמא שלה.... רק ראיתי אותה מלטפת את אמה החולה וישר נעמ.....נעתקו לי המילים מפי... אני חייב...להתחתן איתה. הווו מריאן אהובתי....

אליז:

גם...

קליאנט:

למה את שותקת אליז? אני מרגיש שאני מדבר לעצמי, מונולוג כדיאלוג... היה נדמה לי שרצית לומר לי משהו

אליז:

גם אני...

קליאנט:

רצית להגיד לי, שאת מאוהבת בואלר ואת רוצה שאבא יסכים לחתונתכם. יופי, בואי נלך לדבר עם אבא.

אליז וקליאנט יוצאים. נכנס הרפגון.

הרפגון:

(לחוץ במה) שיהיה לכם גוטה שאבעס...בסוף זה היה כלום, כמה חרדים הסתובבו שם....והרי חרדים רק רוצים ללמוד וללמוד, לא מעניין אותם כסף של אחרים... אפרופו כסף.... שיתפתי אתכם בשיטה שפיתחתי להגדלת ההון העצמי....? שמתי את השטרות עם הפרצופים של הנשים מול השטרות עם הפרצופים של הגברים...

הרפגון מדגים בפנטומימה את מפגש השטרות.

הרפגון:

מי יודע...אולי בלילה הם יתרבו.... (צחק)

נכנס לפלש כפרוזין עם מטפחת ראש ומניפה

לפלש:

אלוהים אדירים,מר הרפגון. אתה נראה מעולה!

הרפגון:

מה אתה עושה?

לפלש:

עכשיו זו הסצינה שלך עם פרוזין השדכנית... אז אני פרוזין. מהתחלה

הרפגון:

אתה עושה צחוק? איפה פרוזין האמיתית?

לפלש:
אה... היא התפוטרה... מהתחלה

הרפגון:
התפוטרה?

לפלש:
היו לה חילוקי דעות מקצועיים עם ההנהלה האומנתית....
מהתחלה

הרפגון:
אפשר לחשוב איזו הנהלה אומנתית יש לתיאטרון הזה...

הרפגון יוצא.

לפלש:
הרפגון! פחות שחקנית בקאסט יותר כסף בכיס.

הרפגון חוזר.

הרפגון:
מי לימד אותנו את זה?

לפלש:
מה זאת אומרת מי?

לפלש+הרפגון:
ביבי! מהתחלה.

לפלש יוצא. מתחילים את הסצינה שוב

לפלש:
אלוהים אדירים, מר הרפגון. אתה נראה מעולה!

הרפגון:
מי? אני?

לפלש:
הו כן יקירי. מעולם לא נראת כ"כ טוב

הרפגון:
(מצטנע) נו, בכל אופן כבר מלאו לי שבעים...

לפלש:
שבעים? שבעים זה העשרים החדש וחוז' מזה יש בך כל
הסימנים לאריכות ימים..

הרפגון:
את באמת סבורה כך?

לפלש:

יש בך את כל הסימנים: רגליים שריריות, גוף משולש, יד חסונה..

הרפגון:

לענייננו... שוחחת עם אמה של מריאן?

לפלש:

אח, מריאן.. כמה היא יפה, כמה היא מדהימה, כמה היא שברירית.....

הרפגון:

כמה היא ענייה... דבר שיכול לחסוך לי הון תועפות בהוצאות תפעול אך זהו הון לא מוחשי. אני צריך לראות רווח ממשי

לפלש:

הרווח הממשי הוא להביט בה, ברכות שלה, בנועם ההליכות, במתק השפתיים, בשמחת החיים, ברוח הנעורים...

הרפגון:

אפרופו, נעורים. את לא חושבת שהפרש הגילאים ביני לבין מריאן קצת חריג?

לפלש צוחק, הרפגון בעקבותיו.

לפלש:

על מה אתה מדבר? היום נורא מקובל שנשים צעירות בעיקר דוגמניות מתחתנות לבעלי ההון. אני דיברתי איתה, והיא אמרה לי שהיא בכלל מעדיפה אותם במצב סיעודי כך שלא ספק אתה אולי אפילו צעיר מדי בשבילה

הרפגון:

רגע, את חושבת שהיא לא תרצה בי?

לפלש:

תראה, שוחחתי איתה ארוכות, המלצתי לה ללכת על זה

הרפגון:

ו...?

לפלש:

הבחורה ב'קראש' עליך. לוחטת מקוצר רוח לליל הכלולות. (בחדות ובמהירות) היא תגיע לכאן הערב, על מנת לעשות היכרות ראשונית עם החתן המיועד.

הרפגון:

זה אני.

לפלש:

וזאת הייתי אני.....(הרפגון ולפּלש עומדים בפריז).
תייגו!.... עכשיו ארוץ לי לשידוך הבא.... רק עוד דבר קטן.

הרפגון:
בשמחה.

לפּלש:
דבר פעוט.

הרפגון:
מה שאוכל.

לפּלש:
לא תרגיש.

הרפגון:
בכיף.

לפּלש:
מה לגבי שכר הטרחה שלי?

הרפגון:
את תקבלי את שכר הטרחה שוטף+ ביאת המשיח.

לפּלש:
בכל זאת קידמתי כמה מהלכים..

הרפגון:
ואני צריך לקדם ארוחת הערב שזו גם הוצאה לא קטנה..

לפּלש:
על מקדמה אני מתעקשת...

הרפגון:
גם אני....

לפּלש:
אני מתעקשת.... אני מתעקשת... אני מתע...

לפּלש נכנס לריקוד.

הרפגון:
לפּלש, סיימת את שיעור הזומבה שלך להיום!!!

לפּלש:
אני בחוג.

הרפגון:
זהו לפּלש. בקטע הזה פרזין הייתה כבר יוצאת.

לפלש:
אה, נגמרה הסצינה....אז קדימה ממשיכים....

לפלש יוצא.

הרפגון:
פרוזין....

לפלש חוזר.

לפלש:
רק עוד דבר אחד...

הרפגון:
מה?

לפלש:
עבדתי איתך על הבמה.... ורציתי להגיד לך....

הרפגון:
אבל עכשיו זה הזמן?

לפלש:
כבמאי לשחקן.....

הרפגון:
לא מוכן מול הקהל

לפלש:
נהנתי.

הרפגון:
באמת?

לפלש:
ממש נהניתי מהסצנה

הרפגון:
(מצטנע) תודה. זה קצת מביך אותי....

לפלש:
כי אתה לא רגיל למחמאות.

הרפגון:
דווקא כן. מה לא סיפרתי לך ששיחקתי ב"הדיבוק" המפורסם של הבימה?

לפלש:

הבימה?

הרפגון:

כן, התיאטרון הלאומי... אני זוכר את זה כאילו זה היה אתמול... אני זוכר שבאה אליי חנה רובינא...

לפליש:

חנה רובינא?

הרפגון:

כן, השחקנית המפורסמת חנה רובינא... אני זוכר שהיא אמרה לי: "בחורצ'יק..."

לפליש:

כן, הייתי אז בגיל של זה פה (מצביע על מישהו מהקהל)

לפליש יוצא

הרפגון:

היא אמרה לי "כשאתה על הבמה-יש אש על הבמה. יש אש על הבמה! יש אש על הבמה!!!". זה היה הבימה לפני השיפוץ הראשון....

קולט שהוא לבד

הרפגון:

(הרפגון מתעשת וממשיך בהצגה).... פרוזין השדכנית סידרה לי אישה צנועה ועניה ומעל הכל שברירית ועדינה. מה בנאדם צריך יותר מזה? מה? זהו הגעתי לטופ... אני כאן (מסמן בידו מעל לראשו) מעל זה רק אלוהים... מה עוד אני יכול לבקש? מה אמרת? חיסכון נוסף בכסף? (מצביע על מישהו מהקהל כאילו הוא אמר זאת)... כן, למה לא? אז איך אני משיג את החיסכון הנוסף הזה בכסף? ... (לאותו איש מהקהל) אני מתחבר לחשמל של השכן שלי באופן פיראטי? אולי, אני מתחבר לכבלים של השכן שלי באופן פיראטי? אולי מחבר את הבת שלי לשכן שלי באופן פיר...? לא צריך פיראטי... הוא הרי רוצה אותה מזמן... הוא ייתן לי נדוניה שמנה, נדוניה שתלך ישר ל...לתיבה... הו התיבה... שם זה המזרח והתיבה היא השמש... עלי, עלי נא שמש חמודה... (*ניתן לשיר שיר פופולארי במקום הטקסט מ"רומאו ויוליה") בעצם לא! תישארי במחבוא שלך שמש מתקונת, שאף אחד לא יראה אותך...התיבה היקרה שלי התיבה המוחבאת שלי, התיבה שלקחתי מהבית ע"מ להחביאה בשיח בגינה, התיבה.....

הרפגון קולט את קליאנט ואליז הנמצאים בחוץ במה.

הרפגון:

אה... הילדים שלי מתקרבים....אוי, מרוב התרגשות דיברתי בקול רם, אולי שמעו אותי. נברר.

נכנסים קליאנט ואלוז

הרפגון:

ילדיי היקרים שמעתם משהו?

קליאנט+אליז:

לא אבא

הרפגון:

לא שמעתם שום דבר על תיבה שבתוכה שמתי כסף?

קליאנט+אליז:

לא אבא.

הרפגון:

והחבאתי בגינה כדי שאף אחד לא ימצא?

קליאנט ואלוז:

לא אבא.

הרפגון:

וכדי להגיע אליה צריך לצאת מחוץ לדלת, פונים שמאלה, הולכים ארבעה צעדים, עוברים את הגדר, נזהרים מהענף, (מזיז את אליז ונעמד בין שני ילדיו) עוברים את הנטל הכלכלי הבלתי נסבל הזה... וכאן בשיח הזה החבאתי את התיבה.

קליאנט+אליז:

לא אבא.

הרפגון:

כי פשוט לא החבאתי שום תיבה....

קליאנט+אליז:

לא אבא

הרפגון:

לא. כי אין לי כסף.

קליאנט+אליז:

לא אבא

הרפגון:

אתם רומזים על כך שיש לי?

קליאנט+אליז:

לא אבא.

הרפגון:

אתם טוענים שאני משקר?

קליאנט+אליז:

לא אבא...

הרפגון:

בתוך בייתי אני מגדל אויבים... הרי אתם יודעים שאם היה לי כסף הייתי נותן לכם בשמחה, לא?

קליאנט+אליז:

כן אבא?

הרפגון:

לא! והדיון הזה עבר כל גבול, בואו נתחיל מחדש.

קליאנט+אליז:

טוב, אבא.

הרפגון:

ילדיי היקרים, שגידלתי אותם במו ידיי ולא חסכתי מהם דבר. חוץ מכסף... וחוגים, טוב כי זה עולה כסף... ובגדים חדשים כי זה גם עולה... ואכלנו גם קצת כי בכל זאת... בקיצור ילדיי היקרים... מדיי. אבא להתחתן.

קליאנט ואליז:

מה???

הרפגון:

אני יודע, זה מפתיע. אך יש שלב בחייו של כל אדם, בו הוא זקוק לעזרה, שלא לאמר לתמיכה, שלא לאמר מטפלת, שלא לאמר פיליפינית

קליאנט + אליז

אבל זה יקר, אבא

הרפגון:

נכון מאוד ילדים של אבא. ולכן החלטתי להתחתן. ואם כבר מתחתנים, אז למה שזה לא יהיה צעד כלכלי.

קליאנט:

למה אתה מתכוון אבא?

הרפגון

אני מתכוון להתחתן עם מישהי שיודעת לכבס ביד, צנומה שלא אוכלת הרבה, ושלא לובשת מותגים. ניצול! ניצול! ני...!

קליאנט+אליז

ניצול!

הרפגון:

איזה חינוך פאנטסטי... וחוחך מזה היא יפה, היא מדהימה ובעיקר שברירית ועדינה.

קליאנט:

היא עדינה?

הרפגון:

כן, מריאן שלי עדינה....

קליאנט:

גם מריאן שלי כל כך עדינה... בכל פעם שהיא מלטפת את אמא שלה.....

קליאנט+ הרפגון:

מריאן?!

קליאנט+ הרפגון:

מה? אתה מכיר אותה?

קליאנט+ הרפגון:

כן.

הרפגון+קליאנט:

אההה...

קליאנט יוצא מהבמה בוכה.

אליז:

גם אני...

הרפגון:

ששש..... נא להדליק את המצגת

מבחוץ נזרק שלט. הרפגון מתנהג כאילו מצגת מוקרנת מעל הקהל.

אליז:

מה זה, אבא?

הרפגון:

זהו התקציב המשפחתי לשנה זו. אם תשימי לב לסעיף כלכלת נפשות, תראי שיש מקום בבית....

אליז:

לבחורה אחת.

הרפגון:

מכיוון שאנחנו מכניסים בחורה חדשה לביתנו, אנחנו נאלצים למצוא לך...

הרפגון לוחץ על השלט

אליז:

פיתרון הלנה חלופי.... מה, אתה מגרש אותי?

הרפגון:

חס וחלילה, "מגרש"? יש לזה קונטציה שלילית של תשלומי
מזונות. לא, לא, לא! להיפך, ביתי היקרה, אני

הרפגון לוחץ על השלט

אליז:

מחתן אותי?

הרפגון:

את מרוצה?

אליז:

כן

הרפגון:

נכון, כי מדובר באדם מקסים.

אליז:

מקסים

הרפגון:

כריזמטי

אליז

כן

הרפגון:

אדם שדוחף את העולם קדימה

אליז

לדחוף הוא יודע.....

הרפגון:

בחור שמעלה את מדד הדאו ג'ונס במילה אחת שלו....

אליז

כן

הרפגון

ויש לו כזה...

הרפגון מסמן בידי איבר מין גדול.

אליז:

לא אבא...כזה

מסמנת איבר מין יותר גדול

הרפגון:

חשבון בנק בציריך.

אליז:

באמת? על זה הוא לא סיפר לי.....

הרפגון:

את רואה, בנוסף להכל הוא גם צנוע. את מרוצה?

אליז:

בטח אבי.

הרפגון:

יופי. החתונה שלך עם מר אנסלם השכן תתקיים בצניעות בחצר ביתו.

אליז:

מר אנסלם השכן?

הרפגון:

כן.

אליז:

איך זה יכול להיות.... הרי מר אנסלם השכן-הוא בן 90

הרפגון:

בנובמבר

אליז:

הוא מכוער.

הרפגון:

לא חייבים להדליק אור. את יודעת כמה זה חוסך בשנה?

אליז:

אין לו שום מעלה אחת שמוצאת חן בעיניי.

הרפגון:

הוא עשיר. וזאת מעלה שמוצאת חן בעיניי.

אליז:

אבא, אז אני מודיעה לך בזאת, שאני לא אתחתן איתו

הרפגון:

ואני מודיע לך, שאת כן תתחתני איתו

אליז:

אבא יקר, בפעם הראשונה בחיי אני אגיד לך שזה לא מקובל עליי

הרפגון:

ילדה מעצבנת, בפעם הלא ראשונה בחייך אני אגיד לך שזה לא מעניין אותי

אליז:

אבא, אני חותמת את הויכוח במילה אחת: לא! לא! לא!

הרפגון:

אלו היו שלוש מילים, שתי יחידות מתמטיקה שכמותך!

אליז:

הוי, תסלח לי אבא, אתה חי לפי התפיסה של הדור הישן. הדור שלכם לא יודע אהבה אמיתית מהי. לכם חשוב החומר לא הרוח.

הרפגון:

מה "רוח" מה? מה אני וינטלטור?

אליז:

אבא זאת הייתה מטאפורה.

הרפגון:

למי את קוראת מטאפורה! פה מטונף... גברת מטאפורה פה חושבת שהעולם נברא ברגע שהיא בקעה לתוכו... הו, הנה בחור צעיר, שמסתובב לו מאחורי הקלעים ומחכה לכניסה שלו. בואי נשאל אותו, את דעתו... מטפורה....

הרפגון:

בחור צעיר גש לכאן, מי אתה?

נכנס ואלר

ואלר:

אני ואלר.

הרפגון:

מה אתה עושה בביתי, מר ואלר?

ואלר:

אני...

הרפגון:

פורץ?

ואלר:

לא

הרפגון:

גנב?

ואלר:

לא

הרפגון:

בחור עני מרוד שרוצה לברוח עם ביתי מאחורי גבי ולהתחתן איתה בקפריסין, נישואים אזרחיים, בקפריסין.....(בנקודה זו הרפגון מאלתר על המצב הקשה במדינתנו. בסוף האילתור חוזרים לטקסט המקורי).

ואלר:

לא, לא, לא...אני...אה... העובד... החדש שלך...

הרפגון:

עובד חדש?!!

אליז:

רב משרתים!

הרפגון:

רב משרתים?!!!!

ואלר:

בהתנדבות

הרפגון:

התנדבות?

אליז:

התנדבות

הרפגון:

התנדבות?

ואלר:

בלי כסף.

הרפגון:

התנדבות זה טוב...אז בתור רב המשרתים החדש שלי בהתנדבות... תגיד שאני צודק.

ואלר:

אתה צודק?

הרפגון:

צודק.

ואלר:

צודק

אליז:

צודק?

ואלר:

צודק

אליז:

צדקת

הרפגון:

צדיק!

רוקדים "צדיק כתמר"

הרפגון:

לכי תתכונני לחתונה! את יודעת, איפור שיער שמלה.

אליז:

אני לא הולכת לסלון כלות!

הרפגון:

על גופתי! את לא הולכת לשום סלון כלות! (לואלר) שמעת?
גברת מטאפורה רוצה שאני אממן לה סלון כלות.... (צוחק)
אה.

ואלר:

אה

אליז:

אה?

ואלר:

אה?

הרפגון:

(מבטל) אה

הרפגון יוצא

אליז:

הו...ואלר אהובי צרה נפלה על ראשי. אבי רוצה לשדך לי
את השכן שלנו מר אנסלם...והוא בן 90

ואלר:

?90

אליז:

90

הרפגון (מבחוץ):

בנובמבר.

אליז יוצאת בוכה.

ואלר:

הוי אליז, הדמעות שאת בוכה גם אני בוכה איתך.... מה לך ילדה? מה לך קטנה? זה לילה סתווי.... אליז אני אטפל בבעיה... מר הרפגון

תאורת חדר מיטות. נשמעת מוסיקה סקסית. הרפגון נכנס ומסמן לקהל שעכשיו השטרות שלו מקיימים יחסי מין. הרפגון מנסה לעודד את השטרות לביצוע האקט ומדגים את התנועות. נכנס לפלש מסמן להפסיק את המוסיקה. הרפגון קולט שנדלק האור וקולט את לפלש.

לפלש:

מה אתה עושה?

הרפגון:

מערבב פסטה.. מה נראה לך שאני עושה? את השטרות שכתבת!!! אמרת שסקס מוכר! רצית שהדמות שלי תהיה יותר סקסיסטית אז הנה.... (פונה למישהי בקהל) את נמשכת אליי עכשיו?

לפלש:

אני מבקש ממך! לא שואלים שאלות כאלו את הקהל! חוץ מזה שטעיתי, ובמקרה שלך זה לא עובד.... קדימה, מפה לקפוץ ישר למונולוג.

הרפגון:

איזה מונולוג? המונולוג עם הכספת?

לפלש:

לא, זה עם הילד המפונק שלך שמעצבן אותך, בגלל החתונה....

הרפגון:

לפני זה יש את הסצינה של ההלוואה....

לפלש:

קיצרנו, "הצגות של שעה גג"- זה מה שמוכר היום.

הרפגון:

שעה גג?

לפלש:

זה לא אני, זה ועדי העובדים, הם רוצים שזה יהיה מצחיק,
קצר, ושיקראו לזה תאטרון!

הרפגון:

אבל אתה לא מבין שעם הקיצורים האלו אתה פוגע ברצף
הדרמטי של הנרטיב?

לפלש:

מה?

הרפגון:

עם הקיצורים אתה פוגע דרמטורגית במחזה.

לפלש:

יש למישהו אפליקציה מתרגמת? הרפגון דבר ברור

הרפגון:

אני אומר שיש גבול! אני לא מוכן לוותר על סצינות שלמות
מהמחזה בשביל הקהל...

הרפגון יוצא.

לפלש:

ואני כן מוכן. אתה יודע מה? אני מוכן לוותר גם עליך בשביל
ההצגה.... סיגי, תשיגי לי את גבי עמרני....

הרפגון חוזר

הרפגון:

גבי עמרני? שתימני ישחק קמצן? הקהל לא יאמין. איפה
היינו?

לפלש:

הו הילד הזה יהרוג אותי.....צא

הרפגון לא זז.

לפלש:

צא

הרפגון לא זז.

לפלש:

אני חושב שאמרת צא....

לפלש:

אני מתחבר למצב הרגשי של הדמות

הרפגון:

אז כל שנייה של "התחברות" אני כבמאי אקנוס אותך.

הרפגון:

התחברתי.

לפליש יוצא. הרפגון מתחיל את המונולוג

הרפגון:

הו הילד הזה יהרוג אותי, הוא יהפוך אותי לחולה, כל היום יושב בחדר בוכה ובוכה....למה? כי אבא מתחתן תפרגן ילד מפונק שכמותך....אסור לי להגיע למצבים האלה, זה לא בריא לבריאות שלי, אני חייב לחשוב על משהו אחר.... על מה לחשוב? על מה לחשוב? (פונה למישהו בקהל) מה? כסף? כסף זה לא הכל בחיים... יש גם צ'קים, מניות לא רק כסף.... (פונה לאיש הראשון בקהל ש"עזר" לו) חיסכון נוסף בכסף.... הנה זה מהרגע שהתיישב-רק רעיונות טובים.... אז מה מגדיל לי את החיסכון? שוב לא עוזר מה מגדיל את החיסכון? מממ מריאן מריאן! אני חייב להתחתן איתה עוד הערב!...אני אערוך ארוחת ערב חגיגית, שבה אכריז על נישואיה של אליז למר אנסלם השכן ונישואי למריאן.... ז'ק.

נכנס ז'ק.

ז'ק:

איזה ז'ק אתה צריך? הטבח או הנהג?

הרפגון:

כרגע את הנהג..

ז'ק שם את כובע הנהג.

ז'ק:

קראת לי אדוני?

הרפגון:

כן. אני מתחתן עם מריאן

ז'ק:

מזל טוב!

מתחבקים לצילום משותף

הרפגון וז'ק:

סלפי!

הבזק תאורת פלאש

הרפגון

תודה. אני עורך ארוחת ערב חגיגית, בה אכריז על חתונתה של ביתי אליז למר אנסלם השכן, ונישואי למריאן. ואני צריך שאתה תלך תכף ומיד....

ז'ק מתחיל ללכת.

הרפגון:

רגע..... לא אמרתי לך לאן.

ז'ק עוצר.

ז'ק:

צודק אדוני. אני קצת פזיז

הרפגון:

אני צריך שתלך תכף ומיד

ז'ק מתחיל ללכת.

הרפגון:

רגע..... לא אמרתי לך לאן...

ז'ק עוצר.

ז'ק:

צודק. אני גם בלי רטלין

הרפגון תופס את ז'ק בחולצה. ז'ק ירוץ במקום תוך כדי דברי הרפגון

הרפגון:

אני צריך שאתה תלך תכף ומיד להביא את מריאן לכאן

ז'ק:

אין כל בעיה אדוני. יש בעיה

הרפגון:

מה הבעיה?

ז'ק:

תשמע יש לנו אוטו ישן, ואמרתי לך שהוא זולל שמן...ואתה אמרת, שאתה אוסר עלי לקנות שמן חדש לאוטו ואמרת לי להשתמש אך ורק....

הרפגון:

בשמן חמניות משומש. תחשוב מיחזור! תחשוב ירוק!

ז'ק:

אני חושב ירוק. פשוט הרכב חשב יותר בכיוון של שחור פח.

הרפגון:

מה זאת אומרת?

ז'ק:

זאת אומרת שהרכב התחמם והתחמם עד שהוא עלה בלהבות.

הרפגון:

גם הרדיו דיסק?

הרפגון:

גם הכלב על הדשבורד.

הרפגון:

ז'ק, בתור אחראי למותו של הרכב בדמי ימיו....

הרפגון+ז'ק:

השם ייקום דמו.

הרפגון:

אתה חייב ליעץ לי איך אני אביא את מריאן לכאן.

ז'ק:

אפשר להגיד לה לבוא במונית

הרפגון:

לא

ז'ק:

מונית שירות.

הרפגון:

לא

ז'ק:

ברכבת?

הרפגון:

היא בחיים לא תגיע.

ז'ק:

שתבוא ברגל

הרפגון:

מצויין.... טוב עכשיו אני צריך את ז'ק הטבח.

ז'ק:

מיד אדוני

ז'ק מחליף כובעים.

ז'ק:

קראת לי אדוני?

הרפגון:

כן. הערב אני מתחתן עם מריאן.

ז'ק:

מזל טוב

מתחבקים לצילום משותף

הרפגון וז'ק:

סלפי!

הבזק תאורת פלאש

הרפגון

ולכן אני עורך ארוחה חגיגית שבה אכריז על נישואי ביתי
למר אנסלם השכן ונישואי שלי למריאן.

ז'ק:

ואתה רוצה שאני אכין את ארוחת הערב.

הרפגון:

נכון

ז'ק מסמן להרפגון שהוא צריך כסף. הרפגון לא מבין ומוחא כפיים לז'ק, נותן כיף וכו'...

ז'ק:

אדוני, אני צריך כסף.

הרפגון:

כסף?

ז'ק:

כסף

הרפגון:

חייבים?

ז'ק:

אין ברירה

הרפגון:

אין ברירה?

ז'ק:

חייבים, אני רוצה להכין 5 מנות ראשונות...

הרפגון: זה סתם ממלא...

ז'ק: 4 עיקריות...

הרפגון: מיותר לחלוטין.

ז'ק: 3 קינוחים...

הרפגון: שבעתי

ז'ק: אדוני, בשביל ארוחה חגיגית צריך כסף.

הרפגון: כסף?

ז'ק: כסף

הרפגון: חייבים?

ז'ק: אין ברירה!

הרפגון: אין ברירה?

ז'ק: חייבים.

הרפגון: שנייה

הרפגון מוציא מטבע של 10 שקלים. נשמעת מוסיקה עצובה

הרפגון:

בני, במשך שנים גידלתי אותך כאבא טוב. מנעתי ממך ליפול בבורסה, כשהמדדים התנדנדו, מנעתי ממך חוויות קשות כמו חרם... כלכלי... ועכשיו, כאבא עליי להפרד ממך בן, ולשלוח אותך אל העולם הגדול... אל תדאג... יום אחד תפגוש מטבע כמוך ותחזרו עם הרבה מטבעות קטנטנים וחמודים ותהפכו אותי לסבא גאה!... לך בעקבות ייעודך... רגע... כתבתי לך משהו

הרפגון מוציא נייר מדומה.

הרפגון:
"עוף גוזל חתוך את השמ...". אני לא יכול יותר

בוכה ונותן לז'ק מטבע של 10 ₪.

ז'ק:
מה זה?

הרפגון:
כל רכושי

ז'ק:
10 שקלים זה כל רכושך?

הרפגון:
טוב לא "כל"... אבל לחלק הזה אני קשור ביותר

ז'ק:
מה אני כבר יכול לקנות עם זה?

הרפגון:
אני לא יודע, אין פה סניף של קופיקס באזור?

ז'ק:
אדוני עם זה אני לא יכול לקנות כלום.

הרפגון:
אהה... לך תקרא לואלר.

ז'ק:
ואלר?

הרפגון:
רב המשרתים החדש

ז'ק:
יש לנו רב משרתים חדש?

הרפגון:
בהתנדבות!!!

הרפגון מגרש את ז'ק

הרפגון:
ככה זה. חייבים לסמוך על המתנדבים.

כניסת מוסיקת מארש צבאי. ספיישל על הרפגון מרכז במה.

הרפגון:

אני, הרפגון בנם של זלדה וטוביה הרפגון מדליק משואה זו בשם המתנדבים כי בשעת צרה על מי נסמוך אם לא על: תושייתם, אמונתם, עוד משהו שמסתיים ב-אם... של המתנדבים.

נכנס ואלר, נקטעת המוסיקה

ואלר:

כן אדוני במה אני יכול לעזור?

הרפגון:

הו...ואלר, משרתי הראשי...עזרת לי כבר היום. בוא ועזור לי שוב. הטבח שלי ז'ק טוען שאי אפשר לארגן ארוחה ב10 ש... (הרפגון וואלר צוחקים)

ואלר:

מנת פלאפל עולה יותר, אז ארוחה חגיגית?!!! (צוחק)...
חטיף אנרגיה עולה יותר (צוחק....)

הרפגון נועץ בואלר מבט. ואלר משתתק.

ואלר:

בודאי שאפשר להכין ארוחה ב10 שקלים... ואתה יודע מה? גם יישאר לך עודף.... הרי זה ידוע שהאדם אוכל בשביל לחיות ולא חי בשביל לאכול....

הרפגון:

מה אמרת?

ואלר:

אדם אוכל בשביל לחיות ולא חי בשביל לאכול?

הרפגון:

ואו...ריגשת אותי

ואלר:

באמת?

הרפגון:

קח את עשרת השקלים ולך והכן לי ארוחה חגיגית.

ואלר יוצא.

הרפגון:

רב משרתים משורר, דן חסכן, וכל זה בהתנדבות.... איזה פתגם... אני חייב לכתוב את זה בענק, בגדול, באורות ניאון.... לא, לא, החשמל התייקר... בדמיון שלי...."אדם חי את החי..." לא... "אדם צריך לאכול...." לא... "אדם לא צריך..." לא... "אדם לא צריך לאכול כל כך הרבה" זה

המשפט!.... ואו כל החידודים האלה הרגו אותי.... אני אלך להרגע.... לספור את.... אתם יודעים מה.

הרפגון פונה לצאת. נכנס לפלש.

לפלש:

לאן עכשיו אתה הולך?

הרפגון:

החוצה. עכשיו הסצינה של פרזזין.....שלך ושל קליאנט....

לפלש:

קיצרנו. עכשיו הסצנה שלך עם ז'ק

הרפגון:

עוד פעם קיצרנו? אתה הורג את המחזה!

לפלש:

זה עדיף מלהרוג את הקהל משעמום

הרפגון:

אם מולייר היה חי הוא היה מתאבד.

לפלש:

נו באמת. תעשה לי טובה, אני רק משאיר את ה"מולייר שלך" חי, בועט ואקטואלי וחוזק מזה הקהל לא..

הרפגון:

הקהל, הקהל, הקהל... אפשר לפעמים לאתגר את הקהל.....

לפלש:

תיאטרון זה לא סודוקו.... תעשה לי טובה...

נכנס ז'ק.

ז'ק:

אחים, אפשר להתווכח אחר כך? יש לי עוד הערב משמרת בבר.

הרפגון:

לא מפריע לך מה שקורה כאן?

ז'ק:

לי מפריע רק מה שקורה לי בכיס, ולאחרונה לא קורה שם יותר מידי

לפלש:

אתה רוצה למנוע מבן אדם פרנסה.... תמשיכו... סצנה מספר 12, צאו

לפליש יוצא.

ז'ק:

אדוני האם קראת לי?

הרפגון:

כן, גונבה שמועה לאוזני האומרת, שיש דיבורים, שרומזים על, אפשרות קיימת וודאית שאפשר להכין ארוחה ב10 ש.

ז'ק:

מי הגניב את השמועה?

הרפגון:

ואלר.

ז'ק:

רב המשרתים החדש?

הרפגון:

בהתנדבות.

ז'ק:

יופי...אז שרב המשרתים החדש "בהתנדבות" יכין אותה. אולי בעצם תיפטר מכולנו, כל המשרתים שעולים לך כסף, כי יש לך רב משרתים אחד בהתנדבות.

הרפגון:

ז'ק, אתה גאון, אתה מבריק.... אתה מפוטר.

ז'ק:

אתה לא יכול לפטר אותי.

הרפגון:

בטח שאני יכול. אתה עובד קבל אין לך זכויות.

ז'ק:

אתה לא רציני....

הרפגון:

בטח שאני רציני.... אם לא הייתי רציני הייתי מספר לך שאיש אחד הולך לרופא, אומר לו: "דוקטור כואב לי בכל מיני מקומות". אז הרופא עונה לו: "אז אל תלך למקומות האלה".

הרפגון צוחק. כאן יש אפשרות של אלתור בדיחות קרש

הרפגון:

עכשיו תכין מכתבי פיטורין לך ולכל המשרתים שעולים לי כסף.

ז'ק:

אני רק רוצה להזכיר לך, אדוני, שמה שעולה בזול, בסוף עולה ביוקר.

הרפגון:

ואני רוצה לעדכן אותך, שהפתגם שהולך עכשיו הוא: "אדם לא צריך לאכול כל כך הרבה".

ז'ק יוצא. נשמעת מריאן מאחורי הקלעים.

מריאן:

"... לא כל כך יפה.... ולא בת שש עשרה"... אז מה

הרפגון:

זאת בטח מריאן

הרפגון מתקרב לפתוח. מריאן נכנסת והודפת אותו.

מריאן:

חתנצ'יק, חתני'לה, חתנתול...

הרפגון:

את בודאי מריאן?

מריאן:

חיובי...

הרפגון:

נעים מאוד, הרפגון.

מריאן:

מה קורה אחונה?

הרפגון מושיט ידו. מריאן נותנת מכה לכף ידו של הרפגון. הרפגון נמרח על הרצפה

הרפגון:

מריאן האם את נרגשת לקראת חתונתך?

מריאן:

כולי רוטטת! כל החיים חיכיתי ליום החתונה.... קניתי שמלה, שמתי הינומה, עשיתי שפם.. אבל אני לא רואה את החתן! איפה החתן?

הרפגון קם

הרפגון:

טה-דמ

הרפגון מסמן על עצמו. מריאן עוברת אותו.

מריאן:

מה? הוא שם? איזה מרגש.... אדוני אתה מוכן לזוז... רגע אינטימי בין בני זוג.

מריאן דוחפת את הרפגון וחוצה לצד השני של הבמה.

הרפגון:

טה-דם.

מריאן:

אדוני, רגע. TIME OUT. אמרת טה-דם לשם אז איך זה עכשיו טה-דם לשם.

מריאן עוברת אותו.

מריאן:

נראה לי יש לו אלצהיימר...איפה?

הרפגון:

טה דם

מריאן:

אדוני, אין לי זמן למחבואים. ואם לא איכפת לך אני כבר לא בגיל

הרפגון:

אני הוא החתן!

מריאן:

מה אמרת?!!!

הרפגון:

אני הוא הח.....

מריאן:

שששששש....אתה תעמוד איתי מתחת לחופה?

הרפגון:

כן

מריאן:

אתה תענוד לי טבעת זהב?

הרפגון:

הכנתי טבעת מחרוזים.

מריאן:

אתה תהיה האבא של הילדים שלי?

הרפגון:

בקשר לילדים...

מריאן:

תקשיב לי סבאלה. אם אתה לא מעמיד לי את החתן כאן
תוך חמש קטנות, אני מורידה אותך למצב שתיים לעשר
עגולות, הבנת?

הרפגון:

למישהו יש "כיפת ברזל" בשלוף?

מריאן:

הבנת?!

נכנס קליאנט.

קליאנט:

אבא אני חייב לדבר....

הרפגון:

קליאנט, תכיר את אמך החורגת לעתיד... מריאן קליאנט,
קליאנט מריאן.

**מתחיל שיר הנושא מ"ריקוד מושחת". מריאן וקליאנט מתחילים לשיר את השיר אחד
לשני. עם כניסת הקצב מתחילים מריאן, קליאנט והרפגון לרקוד. קליאנט מתכונן לקפוץ
על מריאן כפי שבוצע בסרט (רק הפוך). קליאנט מזנק בטעות על הרפגון. המוסיקה
נפסקת. הרפגון מנער את קליאנט מעליו.**

קליאנט:

אבא, בדיוק ברגע האינטימי

הרפגון:

כן כל האינטימיות נחת עליי

הרפגון מנסה להוביל את מריאן אל מחוץ לבמה

הרפגון:

מריאן את מוכנה לחכות בחצר? יש לי שיחת אב ובנו עם
קליאנט

הרפגון מוביל את קליאנט לצד השני של הבמה. מריאן נמשכת אל קליאנט כמגנט.

הרפגון:

לא, מריאן. ביקשתי שתחכי בחצר כי אני וקליאנט....

הרפגון מוביל את מריאן החוצה קליאנט נמשך אל מריאן כמו מגנט.

הרפגון:

לא, קליאנט. אתה לכאן....

הרפגון מוביל את קליאנט לצד השני של הבמה. מריאן נמשכת אל קליאנט כמגנט.

הרפגון:

לא מריאן.... את לחצר

הרפגון מוביל את מריאן החוצה קליאנט נמשך אל מריאן כמו מגנט.

הרפגון:

דיי!

מריאן וקליאנט עוברים לפריז. הרפגון מסובב את מריאן, ומותח קפיץ דימיוני. מריאן יוצאת כבובה לחצר. הרפגון מעיר את קליאנט מה"פריז". קליאנט הודף את הרפגון ומביט לכיוון החצר.

הרפגון:

תגיד...מה אתה חושב על מריאן?

קליאנט:

האמת... לא משהו...

הרפגון:

מה? אבל רקדת איתה כאילו...

קליאנט:

מתוך נימוס...מתוך נימוס.... למה אתה שואל אבא?

הרפגון:

אני שואל כי פתאום הבנתי שהפרש הגילאים ביננו הוא חריג...

קליאנט:

באמת?

הרפגון:

שמעתי שיש אנשים שקוראים לסוג קשר שכזה...."אבא סוכר"...וחשבתי, אולי, אתה תתאים לה יותר...אבל עכשיו שזה מה שאתה חושב....

קליאנט:

לא...אבא...שיקרתי...אני מאוהב במריאן עד מעל הראש, אני לא יכול בלעדיה, אנא הסכם לחתונתנו!

הרפגון:

שקרן! רמאי!.. אני אתחתן עם מריאן עוד הערב! ואתה מגורש!

קליאנט:

אבל אבא.... אתה לא יכול לגרש אותי.....

הרפגון:

בטח שאני יכול.... אמא שלך הייתה סודנית.

הרפגון יוצא.

קליאנט:

אמא שלי הייתה סודנית! משטרת ההגירה בעקבותיי. ישימו אותי במקום עם גדרות גבוהות... עם 30 סודנים שרירים...זזה.... זזה יכול להיות מעניין

נכנסת מריאן עם תיבה בידה

מריאן

מה זה הדבר הזה? מי שם תיבה בתוך שיח?

קליאנט:

הו מריאן אהובתי:

מריאן:

קליאנט אהובי. תחזיק רגע

מריאן מושיטה את התיבה לקליאנט

מריאן:

אתה לא מאמין מה קרה לי! איזה זקן אחד אמר לי לחכות בחוץ, אמרתי 'סבבה זורמת' כי אותי חינכו תמיד 'ואנדרטה פני זקן', חיפשתי בנתיים איזה שיח לשים את הראש. מצאתי שיח לשים את הראש. שמתי את הראש ובומס מה אני חוטפת בראש?

מריאן מראה בידיה על התיבה

קליאנט:

מה את חוטפת בראש?

מצביעה על התיבה

מריאן:

את זה! יא קסם!

קליאנט:

זאת תיבת האוצר של אבי..

מריאן:

ואו חייבים להחזיר לו אותה....

קליאנט:

הו, הוא בודאי יוצא מדעתו

מריאן

רק שלא יחשוב שגנבנו לו אותה כדי לעשות עליו אפליקציה
שיסכים לחתונה שלנו

מריאן וקליאנט עומדים לצאת מהבמה

קליאנט:

לא אפליקציה, מניפולציה! אנחנו לא יורדים לרמות
האלו... יש לו גבולות

מריאן וקליאנט עוצרים

מריאן:

אתה קולט מה שאפשר לעשות עם זה?

קליאנט:

לא, אבל אני מבין את הפוטנציאל

יוצאים. נכנס הרפגון

הרפגון:

גניבה!!! גניבה!!!! רצח!!! תיפסו את הפושע... רצחו אותי
שחטו אותי, גנבו ממני את כספי... איפה הגנב תענו לי... לאן
לרוץ? לאן לא לרוץ? הוא שם? הוא פה? אתם כולכם פה
צוחקים עליי... אתם אשמים באותה המידה... (תופס את
ידו) גנב תחזיר לי את הכסף.

הרפגון מרביץ לעצמו.

הרפגון:

אההה. אני הוא זה אוי אני לא מרגיש טוב.... הו יד ימיני
השמאלית... חזרי אליי (הרפגון מבצע החייאה לידו. היד
חוזרת לתפקוד)... כסף יקר שלי, כסף מסכן שלי, אהובי
האבוד... הנה לקחו אותך ממני וכאילו לקחו ממני את הכוח,
את התקווה, את מהות החיים. זהו אין לי יכולת להמשיך
הלאה... אני חולה... אני גוסס... אני מת... אני קבור. אין אף
אחד פה שיכול לעזור לי ולהגיד לי מי גנב לי את הכסף, כך
נוכל כולנו ללכת יותר מוקדם הביתה. אין ברירה אני אפתח
בחקירה. אני אתלה את כולם ואם אני לא מוצא את הכסף
אני תולה גם את עצמי ואז תראו מה זה... לצחוק על אדם
זקן... תגידו... היינו צריכים לקבל את השוני שלו... לפחות
היינו צריכים לזרוק לו מגבת.....

*יש אופציה פה לאלתורים רבים ושיחות עם הקהל.

הרפגון תולה עצמו בפנטומימה. נכנס לפלש.

לפלש:

טוב, טוב, טוב, זה לא עובד. אני מוכרח לקצר לך את המונולוג, הרבה מלל, וזה גם לא משכנע... גם הקטע עם התלייה- מה אתה חושב? שהם ילדים? רואים שאין לך חבל....

הרפגון:

ברור שאין חבל. זו פנטומימה. אני יוצר אשליה של חבל והקהל משלים בדמיונו את החסר. זה תיאטרון - לגרום לקהל להפעיל את הדמיון, לפתח את המחשבה, לשאול שאלות. זה תיאטרון אמיתי!

לפליש:

לא נעים לי להיות זה שאומר לך את זה, אבל ה'תיאטרון אמיתי' שלך מת! עוד לא הבנת? הקהל לא רוצה לשחק באשליות, לדמיין דמיונות... אתה יודע מה הקהל רוצה? הוא רק רוצה שתעשה לו נעים, שתצחיק אותו, בסדר, תרגש אותו, תגרום לו לבכות אבל קצת! הוא לא רוצה לחשוב! הקהל רוצה ריאליטי... אז אם כבודו מתקש על הסצינה הזאת תהיה חייב לעשות את זה עם חבל אמיתי.

הרפגון:

חבל אמיתי? אני הרי עלול לשבור את המפרקת להחנק ולמות.

לפליש:

גאון! רעיון גאוני! אתה יודע איזו חשיפה תהיה לזה? אני כבר רואה את כותרות העיתונים: "מוות בהופעה חיה"... "שחקן עד יומו האחרון"... "משחק טוטאלי- משחק החיים"... "ללכת עד הסוף"....

הרפגון:

אתה מדבר עליי...

נכנס ז'ק

ז'אק:

אחים שלי, אולי מספיק. בואו נתקתק. אני מאחר לעבודה....

לפליש:

בוא כנס, נגמור ת'הצגה. אני בינתיים אקפל הבגדים והציוד מאחורה.. ושומר לי עליו, שלא תיפול האנרגייה

לפליש יוצא

ז'אק

הכל בסדר אדוני?

הרפגון:

אני לא יכול יותר....

ז'ק:
מה לא יכול יותר... זה המקצוע שלנו....

הרפגון:
זה לא תמיד היה ככה....

ז'ק:
על מה אתה מדבר? גם מולייר בעצמו כתב ושיחק בדיוק לפי
מה שהמלך אמר

הרפגון:
אבל היום אין מלך...

ז'ק:
יש... הוא רק התחלף....

הרפגון וז'ק מסתכלים על הקהל.

ז'ק:
אתה חושב שהם הבינו את המסר של ההצגה?

הרפגון:
רגע רגע, אני שומע אסימונים נופלים..

ז'ק:
בוא נסיים את ההצגה. איפה היינו? בפנטומימה לא?

הרפגון:
הוא הוריד את זה

ז'ק:
מצויין. זה אף פעם לא עבד, מה הם ילדים? אז מהכניסה..

הרפגון:
...ז'ק...ראית פה מישהו מסתובב עם תיבה?

ז'ק:
לא. למה?

הרפגון:
כי גנבו לי את כספי.... **בוכה**

ז'ק:
אדוני, בדיוק עכשיו שיעננתי את זכרוני, באמת ראיתי מישהו
מסתובב עם תיבה גדולה....כבדה...ענקית

הרפגון:
דווקא שלי הייתה קטנה...

ז'ק:
כן קטנה מבחוץ, אבל גדולה מבחינת כמות הכסף בתוכה.

הרפגון:
נכון.

ז'ק:
תיבה בצבע

הרפגון:
חום...

ז'ק:
כן חום....

הרפגון:
כן זאת התיבה... מי גנב לי אותה?

ז'ק:
לא נעים לי...

הרפגון:
מי?

ז'ק:
מדובר בחבר יקר...

הרפגון:
מי?

ז'ק:
רב המשרתים החדש שלך, אדון ואלר.

הרפגון:
לך תקרא לו לפה מיד.

ז'ק יוצא.

הרפגון:
אני חייב להזהיר את העם מפני המתנדבים

כניסת מוסיקת מארש צבאי. ספיישל על הרפגון מרכז במה.

הרפגון:
אני, הרפגון על ההורים שלי כבר שמעתם, רוצה להזהיר את
העם מפני המתנדבים ומפני רשותם, אכזריותם.... עוד
משהו שמסתיים ב-אם... של המתנדבים.

נכנס ואלר, נקטעת המוסיקה

ואלר:

קראת לי, אדוני?

הרפגון:

תפסתי אותך רמאי....

ואלר:

אבל עשיתי את מה שביקשת...

הרפגון:

כן... אבל הסתרת את מטרתך האמיתית.

ואלר:

נכון. שיקרתי לך אדוני.

הרפגון:

היא הייתה המטרה שלך מהתחלה...

ואלר:

נכון. מהרגע הראשון שראיתי אותה לא יכולתי להוריד את העיניים ממנה.

הרפגון:

וחיכית לרגע המתאים נכון...

ואלר:

כן והוא הגיע. אני אוהב אותה!

הרפגון:

גם אני אוהב אותה!

ואלר:

אבל תסכים איתי שזאת לא אותה אהבה.

הרפגון:

אף אחד לא אוהב אותה יותר ממני. אני אעשה הכל למענה.

ואלר:

גם אני אדוני. אעשה הכל למענה! ביתך היא כל עולמי.

הרפגון:

מה קשור ביתי? אני מדבר על הכספת.

ואלר:

מה קשור כספת? אני אוהב את ביתך....

הרפגון:

רגע.... לא גנבת לי את הכספת?

ואלר:

איזו כספת? חשוב לי רק להתחתן עם אליז.

נכנסת אליז

אליז:

אבא, בבקשה תסכים. אני אוהבת את ואלר. תן לי להתחתן איתו.

הרפגון:

בשום פנים ואופן לא! הבטחתי אותך למר אנסלם. ואלר עני כל הזמן עובד בהתנדבות (לואלר) לך תמצא מקצוע... (לאלוז) מי ידאג לביטחוננו הכלכלי.

אליז:

אבל אבא...

נשמע צילצול טלפון.

הרפגון:

שנייה

הרפגון מוציא טלפון. מתעוות ומנתק.

אליז:

מי זה היה אבא?

הרפגון:

טעות במספר.

אליז:

אבל אבא...

נשמע צילצול שני. הרפגון מרים.

הרפגון:

שנייה. טוב... תודיעו לי כשיתפר מצבו..

מנתק

אליז:

מה קרה אבא?

הרפגון:

מר אנסלם מת.

ואלר+אליז:

מת?

צילצול נוסף. הרפגון עונה.

הרפגון:
כן... מה? ... יורש יחיד?...ואלר?...

מנתק

הרפגון:
ואלר, יקירי.... אתה יודע מי היה אביך?

ואלר:
למען האמת, מעולם לא הכרתי אותו מעולם, אבי נפטר לפני שנולדתי.

נשמעת מוסיקה עצובה.

ואלר:
גם אימי נפטרה ביחד איתו... למעשה, נולדתי ללא הורים.
אני זוכר את עצמי מסתובב ברחובות עם קופסת שימורים...

הרפגון:
אני יודע מי היה אביך

המוסיקה נפסקת.

ואלר:
יש לי מונולוג אחד בכל ההצגה! מונולוג אחד! אתה חופר בכל ההצגה הזו.....!

הרפגון:
אולי כדאי שתשמור אותו ל"מאסטר שף". עם מונולוג כזה אתה מגיע לגמר בלי לדעת לבשל.

ואלר:
אז מי היה אבי?

הרפגון:
אתה מבין, מר אסלם ואימך נפגשו באיזה באר לפני שנולדת.... הם שתו כמה דרינקים וזרמו.... וכתוצאה מהזרימה.... בקיצור, מר אנסלם הוא אביך!

ואלר:
יש לי אבא?

אליז:
יש לך אבא.

ואלר:

כל הזכויות שמורות לברק גונן

יש לי אבא

הרפגון:

מת.

ואלר:

התייתמתי שוב

הרפגון:

אוווו... אבל למה להסתכל על חצי הכוס הריקה? הרי מר
אנסלם מוריש את כל רכושו לך... ולארוסתך... ביתי...
אליז... נו, כמו שסיכמנו מזמן...

ואלר:

עכשיו אחרי שנהייתי איש עשיר, אבל אחרי שהשפלת אותי,
ורמסת אותי, נראה לך שאני אסכים לשידוך הזה?

הרפגון:

כן.

ואלר:

תודה, מר הרפגון.

אליז:

אהובי אין מאושרת ממני..

קליאנט:

אין מאושר ממני. ואת יודעת מה. יש לי תחושה שהערב
יהיה ערב טוב!

יוצאים ואלר ואליז.

הרפגון:

רגע... לאן אתם הולכים? לא שכחתם משהו? מישהו? אותי,
את אבא שחסך, שמנע, שחסם. הנה נשארתי לבד, בלי בת,
בלי שכן

ובלי כספת...אני רואה את כל חיי עוברים לנגד עיניי. וזה די
משעמם!

נכנס קליאנט.

קליאנט:

אבא, אני יודע איפה הכספת שלך...

הרפגון:

באמת? בבקשה בני יקירי, תגיד לי איפה היא אני אתן לך כל
מה שתרצה.

קליאנט:

הכל?

הרפגון:

כן, בתנאי שזה לא עולה כסף....

קליאנט:

אם כך אבי, התסכים שאני ומריאן נתחתן?

הרפגון:

בשום פנים ואופן לא.

קליאנט:

אבל ...

הרפגון:

בשום פנים ואופן לא.

קליאנט:

אז אין כספת.

הרפגון:

בשום פנים ואופן לא הייתי מוותר על הכספת בשביל בחורה.
חוץ מזה, אחרי שעזבה את הבית אחותך אליז... כל מה
שאני רוצה זה לראות אותך עליז. אני מאשר את החתונה.

קליאנט:

מריאן, אבי מסכים לחתונתנו. הכניסי את הכספת.

מריאן מכניסה את הכספת.

מריאן:

מה קורה, אחים?

קליאנט+הרפגון:

אהובתי.

הרפגון רץ ומחבק את הכספת. מריאן רצה ומחבקת את קליאנט.

מריאן:

יש לי תחושה שמישהו יהפוך להיות הערב גבר!

קליאנט:

מי? מי?

מריאן:

אני!

קליאנט ומריאן יוצאים בריקוד. הרפגון נשאר לבד על הבמה.

הרפגון:

אז זה מה שקורה... הקמצן נשאר לבד. אם התיאטרון הוא
מזון לנפש, מגיעה גם לקהל ארוחה טובה, תיאטרון מאתגר
שמרעיד את הנשמה וגם משאיר חומר למחשבה. אבל ואם
תיאטרון רק נמדד לפי התקתוקים שבקופה, אתה נשאר עם
עטיפה נוצצת

פותח את התיבה.

הרפגון:

אבל בפנים היא ריקה....

סוף